

Sygn. akt XVII AmK 16/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Witold Rękosiewicz

Protokolant: stażysta Iwona Hutnik

po rozpoznaniu w dniu 23 października 2014 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania: (...) sp. z o.o. z/s w W.

przeciwko: Prezesowi Urzędu Transportu Kolejowego

o nałożenie kary pieniężnej

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego z dnia 19 lipca 2013 r. nr (...)

I. Oddala odwołanie.

II. Zasądza od (...) sp. z o.o. z/s w W. na rzecz

Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt)

tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Witold Rękosiewicz.

Sygn. akt XVII AmK 16/13

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Transportu Kolejowego (Prezes UTK, pozwany) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej, na podstawie

art. 14 ust. 4 i art. 66 ust. 2 w zw. z art. 66 ust. 1 pkt 5 lit. b i art. 14b ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz.U. z 2007 r. nr 16, poz. 94 z późn. zm.- dalej utk) decyzją z dnia 19 lipca 2013 r. nr (...) nałożył na (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

((...), powód) karę pieniężną w wysokości 435.835,00 zł za naruszenie zakazu stosowania bezprawnych praktyk naruszających zbiorowe interesy pasażerów w transporcie kolejowym, polegających na niezapewnieniu podróżnym odpowiednich warunków bezpieczeństwa, poprzez wykorzystywanie pojazdów kolejowych, przeznaczonych do przewozu osób, które w czasie jazdy poruszają się z otwartymi drzwiami bocznymi, co jest niezgodne z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe (t.j. Dz.U. z 2012 r. poz. 1173 z późn. zm.).

(...) spółka z o.o. w złożonym odwołaniu zaskarżyła decyzję Prezesa UTK w całości.

Zaskarżonej decyzji powód zarzucił naruszenie:

1) art. 66 ust. 1 pkt 5 i ust. 2a oraz art. 14b ust. 2 ustawy o transporcie kolejowym poprzez nałożenie kary pieniężnej przed upływem terminu do usunięcia nieprawidłowości w przedmiocie stwierdzenia stosowania przez powódkę praktyk naruszających zbiorowe interesy pasażerów w transporcie kolejowym określonych w decyzji Prezesa UTK z dnia 18 lipca 2013 roku, znak: (...)

2) art. 66 ust. 2b w zw. z art. 66 ust. 1 pkt 5 i ust. 2a oraz art. 14b ust. 2 ustawy o transporcie kolejowym poprzez nałożenie kary pieniężnej przed upływem terminu do usunięcia nieprawidłowości w przedmiocie stwierdzenia stosowania przez powódkę praktyk naruszających zbiorowe interesy pasażerów w transporcie kolejowym określonych w decyzji Prezesa UTK z dnia 18 lipca 2013 roku, znak: (...)co w konsekwencji doprowadziło do braku rozważenia przez Prezesa UTK, czy usunięcie stwierdzonych uchybień może prowadzić do obniżenia wymierzonej kary pieniężnej;

3) art. 66 ust. 2b ustawy o transporcie kolejowym w zw. z art. 7, art. 77 § 1 oraz 80 kpa poprzez zaniechanie przesłuchania podróżnych skarżących się na jazdę pociągów powódki z otwartymi drzwiami, co w konsekwencji doprowadziło do braku wszechstronnego rozważenia okoliczności sprawy i wydania zaskarżonej decyzji;

4) art. 66 ust. 2b ustawy o transporcie kolejowym poprzez nieuwzględnienie zakresu naruszania przepisu zakazującego stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy pasażerów, czyli braku odniesienia ilości stwierdzonych uchybień do łącznej liczby eksploatowanego taboru, co w konsekwencji doprowadziło do nałożenia kary pieniężnej zdecydowanie zawyżonej w stosunku do rozmiaru naruszenia;

5) art. 66 ust. 2b ustawy o transporcie kolejowym w zw. z art. 7, art. 77 § 1 oraz 80 kpa poprzez nieuprawnione potraktowanie działań powódki jako popełnionych umyślnie, co w konsekwencji doprowadziło do nałożenia kary pieniężnej zdecydowanie zawyżonej w stosunku do rozmiaru naruszenia.

Na podstawie powyższych zarzutów powód wniósł o:

- uchylenie zaskarżonej decyzji w całości,
- zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odwołania (...) wskazały że na podstawie art. 66 ust.1pkt 5 b utk karze pieniężnej podlega przewoźnik stosujący bezprawną praktykę naruszającą zbiorowe interesy pasażerów w transporcie kolejowym. Jednak Prezes UTK może odstąpić od nałożenia kary pieniężnej jeżeli skutki naruszenia zakazu stosowania bezprawnych praktyk naruszających zbiorowe interesy pasażerów w transporcie kolejowym zostały przez przedsiębiorcę usunięte w terminie określonym w decyzji określającej zakres naruszenia tego zakazu (art. 66 ust.2a w zw. z art. 13 ust. 6 utk). Zdaniem powoda z powyższego wynika, że Prezes UTK może nałożyć na przewoźnika karę pieniężną za stosowanie bezprawnych praktyk naruszających zbiorowe interesy pasażerów dopiero po upływie wyznaczonego w decyzji terminu na usunięcie stwierdzonych uchybień. W przypadku innej interpretacji Prezes UTK orzekałby o nałożeniu karu przed upływem terminu na usunięcie stwierdzonych uchybień, bez rozważenia, czy odstąpi od nałożenia na przewoźnika kary pieniężnej.

Powód zarzucił pozwanemu przedwczesne wydanie decyzji o nałożeniu kary pieniężnej, z naruszeniem powołanych przepisów, bez rozważenia, czy w terminie jej wydania zostały usunięte nieprawidłowości stwierdzone decyzją z dnia 18 lipca 2013 r. znak (...)Wskazał, iż wspomniana decyzja, doręczona powodowi w dniu 24 lipca 2013 r., nakazująca usunięcie nieprawidłowości poprzez zaniechanie stosowania bezprawnych praktyk naruszających zbiorowe interesy pasażerów w transporcie kolejowym, zakreślała termin 30 dni od doręczenia (do 23 sierpnia 2013 r.) na wykonanie decyzji. Mimo tego Prezes UTK już w dniu 19 lipca 2013 r. wydał zaskarżoną decyzję. Wydając decyzję przed upływem wyznaczonego terminu pozwany nie mógł skutecznie rozważyć ewentualnego odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej.

Ponadto wydając przedwcześnie decyzję o nałożeniu kary pozwany naruszył art. 14 b ust.2 utk poprzez nieuwzględnienie rzeczywistego zakresu naruszenia, co mogło mieć wpływ na wysokość nałożonej kary.

Powód zarzucił także Prezesowi UTK wydanie zaskarżonej decyzji z pominięciem przesłuchania pasażerów, którzy wnieśli skargi dotyczące jazdy pociągów z otwartymi drzwiami, nieuwzględnienie rzeczywistej skali naruszenia w stosunku do ilości na dobę pociągów i zakwalifikowanie działań (...) jako umyślnych mimo, iż nie miało to odzwierciedlenia w zebranych w sprawie materiale dowodowym, jedynie dlatego, że przed wszczęciem postępowania w niniejszej sprawie wielokrotnie zwracał się do (...)z prośbą o podjęcie działań w celu wyeliminowania nieprawidłowości. Powód wskazał na podejmowane w związku a tym działania, które doprowadziły do usunięcia istniejących zagrożeń dla podróżnych.

Prezes UTK wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zarzut przedwczesnego wydania zaskarżonej decyzji, nakładającej karę pozwany ocenił jako niezasadny. Podniósł, że zgodnie z art. 66 ust. 2a utk Prezes UTK może odstąpić od nałożenia kary pieniężnej tylko w przypadku usunięcia skutków naruszenia w terminie określonym w decyzji. W sprawie zakończonej wydaniem decyzji z dnia 18 lipca 2013 r. nr (...)stwierdzającej stosowanie przez (...)beprawnych praktyk naruszających zbiorowe interesy pasażerów w transporcie kolejowym, polegających na niezapewnieniu podróżnym odpowiednich warunków bezpieczeństwa, poprzez wykorzystywanie pojazdów kolejowych, przeznaczonych do przewozu osób, które w czasie jazdy poruszają się z otwartymi drzwiami bocznymi Prezes UTK nakazał powodowi usunięcie nieprawidłowości w terminie 30 dni. Pozwany wskazał, że ze względu na charakter stwierdzonych naruszeń, polegających na niezapewnieniu podróżnym odpowiednich warunków bezpieczeństwa wykonanego już przewozu, niemożliwe było usunięcie przez (...) skutków naruszenia, ponieważ niemożliwe było przywrócenie stanu, w którym podróż pasażerów, w określonym czasie odbyła się przy zachowaniu odpowiednich warunków bezpieczeństwa. Ze względu na nieodwracalność zaistniałych skutków naruszenia, zdaniem pozwanego w sprawie nie było możliwości odstąpienia od określonego w art. 66 ust.2 utk obowiązku nałożenia na (...) kary pieniężnej.

Pozwany nie zgodził się również z pozostałymi zarzutami odwołania. Oświadczył, że zgodnie z art. 66 ust.2b utk przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnił wymienione w tym przepisie dyrektywy wymiaru kary. Stwierdził, że przed wydaniem decyzji nie było potrzeby weryfikowania dokonanych ustaleń w drodze przesłuchania świadków.

Wskazał, iż powód miał świadomość bezprawności swoich działań i z tego względu, przy wydawaniu zaskarżonej decyzji uznał zachowanie powoda jako działanie umyślne.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Pismem z dnia 24 maja 2013 r. (k. 11 akt adm.) Prezes UTK zawiadomił (...) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia na tego przewoźnika kary pieniężnej za naruszenie zakazu stosowania bezprawnych praktyk naruszających zbiorowe interesy pasażerów w transporcie kolejowym poprzez niezapewnienie podróżnym odpowiednich warunków bezpieczeństwa przez dopuszczenie do eksploatacji pojazdów kolejowych, wykorzystywanych do przewozu osób, które w czasie jazdy poruszają się z otwartymi drzwiami bocznymi, co jest niezgodne z art. 14 ust.1 Prawa przewozowego i wezwał do złożenia informacji dotyczących przychodu osiągniętego w 2012 r.

W związku z prowadzonym postępowaniem Prezes UTK dopuścił jako dowód w sprawie

- decyzję z dn. 20 maja 2013 r. znak (...);

- akta postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu przez Prezesa UTK w dniu 23 kwietnia 2013 r. w sprawie stosowania przez (...) bezprawnych praktyk naruszających zbiorowe interesy pasażerów w transporcie kolejowym znak (...) (k.153- 240 akt adm.).

(...)przedstawiły dokumenty zawierające szczegółowe informacje o uzyskanym przychodzie i sytuacji finansowej, posiadanym taborze a także koniecznych, planowanych wydatkach na modernizację pojazdów kolejowych i staraniach o pozyskanie środków na przeprowadzenie nieplanowanej modernizacji taboru polegającej na zamontowaniu drzwi odskokowo – przesuwnych. W piśmie z dnia 28 maja 2013 r. przewoźnik złożył informacje o działaniach naprawczych, które doprowadziły do usunięcia zagrożenia bezpieczeństwa podróżnych. Wskazał, że w następstwie tych działań Prezes UTK uchylił 9 decyzji o wyłączeniu z eksploatacji poszczególnych elektrycznych składów trakcyjnych (...) i stwierdził, że wobec wyeliminowania nieprawidłowości zagrażających bezpieczeństwu ruchu kolejowego oraz zdrowiu i życiu pasażerów, nie narusza już zakazu stosowania bezprawnych praktyk, o którym mowa w art. 14 b ust.1 utr, więc nakładanie na niego kar pieniężnych w tym stanie faktycznym jest bezprzedmiotowe.

W aktach administracyjnych znajdują się również zebrane w toku postępowania w sprawie stosowania przez (...) bezprawnych praktyk naruszających zbiorowe interesy pasażerów w transporcie kolejowym wraz z decyzją Prezesa UTK z dnia 18 lipca 2013 r. znak (...) informacje zawarte w aktach postępowania administracyjnego dopuszczonych jako dowód w niniejszej sprawie. Z uzasadnienia tej decyzji wynika, że w toku czynności nadzorczych wykonanych przez pracowników Urzędu Transportu Kolejowego w dniach od 22 lutego do 14 marca 2013 r. stwierdzono 9 przypadków eksploatacji przez (...) pojazdów kolejowych, które poruszały się z otwartymi drzwiami bocznymi. Do Prezesa UTK wpłynęły także pisma zawierające skargi podróżnych, dotyczące jazdy pociągów (...), w których były otwarte drzwi boczne. Decyzja z dnia 18 lipca 2013 r. znak (...)w której Prezes UTK stwierdził stosowanie przez (...) bezprawnych praktyk naruszających zbiorowe interesy pasażerów w transporcie kolejowym, polegających na niezapewnieniu podróżnym odpowiednich warunków bezpieczeństwa, poprzez wykorzystywanie pojazdów kolejowych, przeznaczonych do przewozu osób, które w czasie jazdy poruszają się z otwartymi drzwiami bocznymi, co jest niezgodne z art. 14 ust. 1 ustawy Prawo przewozowe i nakazał usunięcie nieprawidłowości poprzez zaniechanie stosowania wymienionych w niej bezprawnych praktyk w terminie 30 dni została doręczona przewoźnikowi w dniu 24 lipca 2013 r. (k.240-256 akt adm.). Z akt sprawy wynika, że decyzja ta jest nie została zaskarżona i jest prawomocna.

W materiale dowodowym sprawy znajdują się ponadto 8 wydanych w lutym i marcu 2013 r. decyzje Prezesa UTK o wyłączeniu z eksploatacji elektrycznych zespołów trakcyjnych (k. 107- 145 akt adm.) oraz pismo Prezesa UTK z dnia 4 października 2012 r., skierowane do (...), zawierające wezwanie do niezwłocznego usunięcia we wszystkich eksploatowanych pojazdach kolejowych nieprawidłowości polegających na dopuszczeniu do eksploatacji pociągów z otwartymi podczas jazdy drzwiami wejściowymi.

Na podstawie dokonanych ustaleń faktycznych Sąd Okręgowy zważył co następuje:

W skierowanym do (...) zawiadomieniu z dnia 24 maja 2013 r. o wszczęciu postępowania w niniejszej sprawie, dotyczącej nałożenia kary pieniężnej Prezes UTK postanowił o włączeniu do materiału dowodowego akt postępowania wszczętego w dniu 23 kwietnia 2013 r. razem kończącą to postępowanie prawomocną decyzją z dnia 18 lipca 2013 r. znak (...)Decyzja ta stwierdzała stosowanie przez (...) praktyk naruszających zbiorowe interesy pasażerów w transporcie kolejowym, polegających na niezapewnieniu podróżnym odpowiednich warunków bezpieczeństwa, poprzez wykorzystywanie przeznaczonych do przewozu osób pojazdów kolejowych, które w czasie jazdy poruszają się z otwartymi drzwiami bocznymi, co jest niezgodne z art. 14 ust. 1 ustawy Prawo przewozowe i nakazywała usunięcie nieprawidłowości poprzez zaniechanie stosowania wymienionych w niej bezprawnych praktyk w terminie 30 dni od jej doręczenia.

Natomiast w zaskarżonej decyzji z dnia 19 lipca 2013 r. Prezes UTK nałożył na (...) karę pieniężną z tytułu naruszenia stwierdzonego wymienioną wyżej decyzją z dnia 18 lipca 2013 r. znak (...)

Zgodnie z przepisem art. 66 ust.1 pkt 5 lit.b utk każe pieniężnej podlega przewoźnik, który narusza zakaz stosowania bezprawnych praktyk naruszających zbiorowe interesy pasażerów w transporcie kolejowym, o którym mowa w art. 14b ust.1utk.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż praktyka stanowiąca podstawę nałożenia zaskarżoną decyzją kary pieniężnej, polegała na niezapewnieniu przez (...) pasażerom, odbywającym podróże pojazdami kolejowymi powoda, w okresie wskazanym w uzasadnieniu decyzji odpowiednich warunków bezpieczeństwa poprzez wykorzystywanie pojazdów kolejowych, przeznaczonych do przewozu osób, w których podczas jazdy były otwarte drzwi boczne. W uzasadnieniu decyzji pozwany wymienił konkretne przypadki eksploatacji przez (...) pojazdów kolejowych, poruszających się z otwartymi drzwiami, które zostały stwierdzone przez upoważnionych pracowników UTK podczas kontroli w dniach 22 lutego, 7 marca, 13 marca i 14 marca 2013 r. Łącznie stwierdzono w tym okresie 9 przypadków eksploatacji przez (...) pojazdów kolejowych, przewożących pasażerów z otwartymi drzwiami bocznymi.

Ponadto w zaskarżonej decyzji Prezes UTK powołał się na 19 skarg pasażerów dotyczących przewozu osób pociągami (...) z otwartymi drzwiami. Skargi wpływały do Prezesa UTK w różnym czasie i zawierały informacje o przewozach podróży w pojazdach kolejowych w okresie od grudnia 2010 r. do maja 2013 r.

Z powyższego wynika, że wszystkie zdarzenia będące postawą do nałożenia zaskarżoną decyzją kary pieniężnej zaistniały przed wydaniem zaskarżonej decyzji.

W złożonym odwołaniu powód zarzucił Prezesowi UTK naruszenie art. 66 ust. 2b utk w z art. 66 ust. 2a utk poprzez wydanie zaskarżonej decyzji przed upływem terminu do usunięcia nieprawidłowości w przedmiocie stwierdzenia stosowania przez (...) praktyk naruszających zbiorowe interesy pasażerów w transporcie kolejowym określonych w decyzji z dnia 18 lipca 2013 r. znak (...), co zdaniem powoda jednocześnie doprowadziło do braku rozważenia przez pozwanego, czy usunięcie stwierdzonych uchybień może prowadzić do obniżenia wymierzonej zaskarżoną decyzją kary pieniężnej.

Przepis art. 66 ust. 2a utk stanowi, że Prezes UTK może odstąpić od nałożenia kary pieniężnej, jeżeli skutki naruszenia zostały usunięte przez przedsiębiorcę w terminie określonym w decyzji.

Mając na uwadze, iż decyzja z dnia 18 lipca 2013 r. dotyczyła zdarzeń, które zaistniały w przeszłości, polegających na stosowaniu praktyk naruszających zbiorowe interesy pasażerów i nakazywała usunięcie nieprawidłowości poprzez zaniechanie stosowania tych praktyk, zgodzić się należało z Prezesem UTK, że w sprawie nie było możliwe zastosowanie przepisu dopuszczającego możliwość odstąpienia od nałożenia na powoda kary pieniężnej. Przewidziane w art. 66 ust. 2a utk odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej możliwe jest bowiem jedynie w przypadku, gdy przedsiębiorca **usunie** w wyznaczonym terminie **zaistniałe skutki naruszenia**. Skutki naruszeń stwierdzonych w decyzji z dnia 18 lipca 2013 r. z uwagi na swą specyficzną naturę nie mogą być w żaden sposób usunięte. Nie istnieje też w praktyce możliwość usunięcia stwierdzonych naruszeń, do których już doszło, lecz jedynie możliwość usunięcia nieprawidłowości poprzez zaniechanie stosowania praktyk naruszających interesy pasażerów i poprzez wyeliminowanie przyczyn ich powstania. Przeprowadzając naprawy i montując blokady napędu drzwi powód usuwał jedynie przyczyny powstania naruszeń, jednak nie mógł usunąć ich skutków.

Z tego względu podniesione w odwołaniu zarzuty dotyczące przedwczesnego wydania zaskarżonej decyzji z pominięciem rozważenia, czy przed wydaniem decyzji istniała możliwość obniżenia nakładanej kary pieniężnej, oraz nie uwzględnienia rzeczywistego zakresu naruszeń należało uznać za bezzasadne. W ocenie Sądu okoliczność usunięcia czy nie usunięcia przez powoda nieprawidłowości stwierdzonych decyzją z dnia 18 lipca 2013 r. nie miała żadnego wpływu na rzeczywisty zakres naruszenia, który nie mógł ulec zmianie w wyniku napraw mechanizmu zamykania drzwi, zamontowania blokad drzwi wagonów lub przeprowadzenia jakichkolwiek innych modernizacji. Tego rodzaju działania można uznać jedynie jako wykonane w ramach nałożonego na (...) w decyzji z 18 lipca 2013 r. obowiązku usunięcia nieprawidłowości lecz nie mają wpływu na zakres naruszeń, który należy uwzględnić przy wydawaniu decyzji o nałożeniu na przewoźnika kary pieniężnej. Przeciwnie w tym względzie twierdzenie powoda należało uznać za bezpodstawne w świetle obowiązujących przepisów. Powód mógłby wpłynąć na rzeczywisty zakres naruszeń, gdyby udowodnił, że naprawy i modernizacja zostały przeprowadzone przed wydaniem decyzji stwierdzającej naruszenie. W rozpoznawanej sprawie taka okoliczność nie została wykazana.

Odnosnie zarzutu nieprzesłuchania przed wydaniem decyzji osób składających skargi, zdaniem Sądu wskazać należało, że okoliczności zaistnienia zdarzeń, których dotyczyły skargi pasażerów zostały stwierdzone decyzją z dnia 18 lipca 2013 r. i z uwagi na fakt, iż decyzja ta jest prawomocna uzyskały walor dowodu stwierdzonego prawomocną decyzją i nie wymagają przeprowadzenia dowodu w postaci przesłuchania osób składających skargi. Należy zauważyć, że aktach sprawy znajdują się informacje dotyczące stosowania przez powoda praktyk naruszających interesy pasażerów, ustalone przez upoważnionych pracowników Urzędu, które również uzasadniały wydanie zaskarżonej decyzji. Ponadto w ocenie Sądu powyższe zarzuty odnoszą się w istocie do decyzji Prezesa UTK z dnia 18 lipca 2013 r. , stwierdzającej stosowanie przez powoda niedozwolonej praktyki, a nie do zaskarżonej decyzji, która została wydana w związku z ustaleniami poczynionymi przed wydaniem prawomocnej już decyzji z 18 lipca 2013 r. W związku z tym zarzut wydania zaskarżonej decyzji bez przesłuchania osób składających skargi na działalność (...), co doprowadziło do braku wszechstronnego rozważenia okoliczności sprawy i wyjaśnienia stanu faktycznego jest bezpodstawny i nie uzasadnia stanowiska powoda, iż wysokość nałożonej kary jest wygórowana i nieadekwatna do popełnionych naruszeń.

Podobnie należało ocenić zarzuty powoda dotyczące nieuwzględnienia zakresu naruszenia w skutek braku odniesienia ilości stwierdzonych nieprawidłowości do łącznej liczby eksploatowanego taboru i potraktowania działań powoda jako popełnionych umyślnie , co doprowadziło do nałożenia kary pieniężnej zdecydowanie zawyżonej w stosunku do rozmiaru naruszenia. Należy podkreślić, że informacje o zaistniałych naruszeniach obejmują okres od 1 grudnia 2010 r. do połowy 26 kwietnia 2013 r. Na tej podstawie można stwierdzić, że okres występowania naruszeń był długotrwały. Uwzględnić wypada również okoliczność, iż działania powoda stwarzały poważne zagrożenia dla zdrowia a nawet życia podróżnych.

Nie można pominąć w tym miejscu faktu, że ze względu na obszar działania (...) liczba przewożonych codziennie pasażerów jest ogromna. Nieprawidłowości w działaniu świadczą o niewłaściwym wykonywaniu przez powoda obowiązków wynikających z zawartej z pasażerami umowy przewozu, co stanowi naruszenie przepisów art. 3 ust.2 i art. 14 ust.1 Prawa przewozowego. Ponadto, jak zauważył Prezes UTK, do dnia wydania zaskarżonej decyzji powód nie zaprzestał stosowania wskazanych w niej bezprawnych praktyk, o czym świadczą kolejne decyzje o wyłączeniu z eksploatacji zespołów trakcyjnych (...).

Za uznaniem działań powoda za zawinione przemawia okoliczność, iż powód jest licencjonowanym przewoźnikiem, który ma świadomość ciężących na nim obowiązków i był powiadamiany o zaistniałych przypadkach naruszenia interesów pasażerów przez Prezesa UTK i podróżnych składających skargi. Podejmowane przez powoda działania nie doprowadziły jednak do zaprzestania naruszeń. Powód nie może skutecznie powoływać się na zawinione zachowanie samych pasażerów, ponieważ to na nim jako przewoźniku spoczywa obowiązek stworzenia takiej organizacji wykonania przewozu, aby bezpieczeństwo podróżnych nie było zagrożone. Posiadanie licencji na wykonywanie przewozów kolejowych osób jest zobowiązaniem do działania w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami prawa.

Z tych względów również te zarzuty powoda nie zostały uznane za uzasadnione.

Wypada zaznaczyć, że wynikająca z przepisów ustawy o transporcie kolejowym odpowiedzialność o charakterze obiektywnym uniezależnia możliwość nałożenia kary od winy lub jej braku po stronie przewoźnika. Okoliczności te mają jedynie wpływ na wysokość nałożonej decyzją kary pieniężnej. W ocenie Sądu przy wydawaniu zaskarżonej decyzji Prezes UTK w prawidłowy sposób uwzględnił wszystkie dyrektywy wymiaru kary. Nałożona decyzją kara w wysokości odpowiadającej (...) przychodu powoda w 2012 r. nie jest wygórowana. Nie stwarza zagrożenia dla sytuacji finansowej powoda, umożliwiając osiągnięcie ustawowych funkcji kary. Jednocześnie nałożona kara jest sygnałem dla pozostałych przewoźników, że naruszanie interesów podróżnych, szczególnie w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa jest niedopuszczalne .

Mając na uwadze przedstawione okoliczności Sąd Okręgowy, wobec braku podstaw do uwzględnienia, oddalił odwołanie na zasadzie art. 479⁷⁵ §1 kpc.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie art. 98 kpc stosownie do wyniku sporu.

SSO Witold Rękosiewicz.